

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 34 (5573)

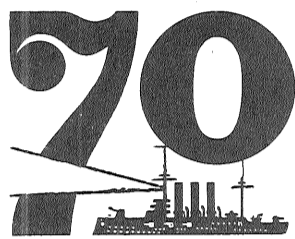
Ceturtdien, 1987. gada 19. martā

Maksā 3 kap.

CENTRĀLĀ KOMITEJA APELĒ
PIE DARBALAUZU KĀ DARBA
DARĪTĀJU GODA UN PROFE-
SIONĀLĀ LEPNUMA, PIE PA-
DOMJU CILVEKU PATRIOTIS-
MA. TAGAD MĒS STRĀDĀJAM,
LAI IZPILDĪTU DIVPĀDSMITAS
PIECĢADES — PĀATRINĀJUMA
PROGRAMMAS GALVENĀS
PIECĢADES — UZDEVUMUS. IR
NEPIECIEŠAMS TĀ LAIKĀ NO-
DROŠINĀT KVALITĀTIVAS PO-
ZITĪVAS PĀRMAINĀS EKONO-
MIKĀ UN RADĪT STABILAS IE-
STRĀDES PERSPEKTĪVAI. ŠIS
UZDEVUMS IR GALVENĀS SA-
CENSĪBA PAR OKTOBRA 70.
GADADIENAS CIENTĢU SAGAI-
DĪŠANU.

(No PSKP CK Aicinājuma
padomju tautai)

Sagaidot Lielā Oktobra gadadienu

Bioķīmiku paraugs

Sociālistiskajā sacensībā, kas norit par godu Lielā Oktobra 70. gadadienai, vēra nemamus rezultātus sasniegusi Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas lizina ražošanas 1. ceha strādnieki. Viņi izpildījuši janvāra un februāra plānus, ievērojami apsteidzot laika ritumu. Visu piecu maiņu strādnieki veic savu darbu pēc labākās sirdsapziņas, tāpēc lizina ražošanas 1. cehs var paātrināt darba tempus, lai līdz 1987. gada 7. novembrim sekmīgi paveiktu plānoto un virsplānā saražotu 20 tonnas lizina un 30 tonnas premiksu.

Februārī sociālistiskajā sacensībā priekšgalā izvirzījies trešās maiņas kolektīvs, kuru vada Nina Dzene. Paraugu biedriem rāda labākie strādnieki: atslēdznieku brigadieris Vladimirs Gričuks, biosintēzes preparātu ražošanas aparātu uzraudze Benita Rumpē, viņas kolēģe Ludmila Stepanova un citi ražošanas pirmrindnieki.

Cehā vairāk nekā astoņdesmit strādniekiem ir savi personīgie ekonomijas rēķini. Bioķīmiku ietaupītie līdzekļi būs pienācīga velte Lielā Oktobra 70. gadadienai.

M. SPASKOVA,

Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas lizina ražošanas 1. ceha arodkomitejas priekšsēdētāja

Gaidāmi jurģi

Torņa celtnis jau kļuvis par Līvānu pilsētas panorāmas neatņemamu sastāvdaļu. Tas redzams drīz vienā, drīz otrā pilsētas malā. Pats par sevi saprotams, ka šajos objektos rit dzīvojamo namu celtniecība. Pašlaik tas ir sevišķi svarīgs uzdevums.

Daugavpils celtnieki pirmo paņēmienu būvēt 60 dzīvokļu namu, kurš paredzēts Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas strādniekiem. Tas tiks nodots ekspluatācijā šī gada otrajā ceturksnī. Raksturīgi, ka celtnieku aicinājumam piedalīties dzīvokļu iekšējās apdares darbos labprāt atsaukušies nākamie irnieki — rūpnīcas laudis. Protams, celtnieku darbs līdz ar to tiks kontrolēts stingrāk.

Saspringti rit darbi arī 38 dzīvokļu mājas būvlaukumā. Seit strādā Līvānu stikla fabri-

kas brigāde. Ilgi gaidītā plecstāvu māja aug acīm redzami. Fabrikas laudim apsolišs, ka jurģi varēs notikt jau šajā pusgadā.

Arī kūdras fabrika atradusi iespēju palīdzēt Līvānu PMK ar darbaspēku. Jau vairāk nekā desmit gadus šī uzņēmuma strādnieki nav saņēmuši jaunus dzīvokļus. Un, lūk, vienā no pilsētas skaistākajiem mikrorajoniem izaugusi 103. sērijas 45 dzīvokļu māja. Celtnieki apsolijušies strādāt tā, lai varētu nodot šo māju ekspluatācijā jau šogad.

Un beidzot — 90 dzīvokļu augstceltne pilsētas dienvidaustrumu daļā. Šajā mājā dzīvokļus pēc iespējas drīzāk saņemt cer Latvijas agrorūpnieciskā kompleksa celtniecības organizāciju apvienības uzņēmumu strādnieki un kalpotāji, Līvānu pārvietojamā mehanizētā kolonna sola nodot māju ekspluatācijā gada nogalē.

Līvānos dzīvojamo platību apjoms paplašināsies vēl par 7334 kvadrātmetriem. Tas ir trīs reizes vairāk nekā pērn.

I. IVANOVA

Virsplāna pārvadājumi

«Lielā Oktobra 70. gadadienai — mūsu trieciendabam». Ar šādu devīzi sociālistiskajā sacensībā iesaistījušies vairāk nekā astoņdesmit Jēkabpils 8. autokombināta Līvānu filiāles strādnieki. Autovadītāji un remontstrādnieki cīnās par maiņas diennakts uzdevumu virsplāna izpildi, par rezerves daļu, kuriņāmā un elektroenerģijas, kā arī citu resursu efektīvāku izmantošanu un ekonomēšanu.

Pateicoties remontbrigāžu teicamajam darbam, vairāk nekā piecdesmit autovadītāji sekmīgi pārvarējuši janvāri pieļauto atpūlību un februāra plānu pārsnieguši par 18 procentiem. Piegādājot Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldei un Jēkabpils 6. CRBP dolomītu, šķembas, smiltis un citas kravas, Līvānu autovadītāji izpildījuši februāra plānu (8,4 tūkstoši tonnkilometru) un mēnesī papildus uzdevumam pārvadājuši 4,5 tūkstošus tonnu tautsaimniecības kravu. Februāra sociālistiskajā sacensībā par labākajiem darba kolektīviem atzītas Jāņa Kursiņa un Ivana Gromova brigādes. Paraugu darbā rāda arī autoatslēdznieks Artūrs Strickis, Līvānu filiāles labākais šoferis Vitolds Juhņevičs un pašizkrāvēja vadītājs Ivans Bogdanovs, kā arī citi sociālistiskās sacensības dalībnieki.

Filiāles kolektīvs apņēmis strādāt bez zudumiem, ritmiski, dodot nozīmīgu ieguldījumu visas tautas kopējā lietā.

A. GUSARS,

Jēkabpils 8. autokombināta Līvānu filiāles priekšnieks

VELETĀJU ZINĀSANAI

Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāts J. VAIVODS pieņems apmeklētājus šī gada 20. martā no pulksten 16.00 līdz 18.00 Līvānu pilsētas izpildkomitejā.

Pēc pieredzes — uz mūsu rajonu

Sodien mūsu rajonā notiek Latgales zonas 1. klašu skolotāju seminārs. Ar mūsu pedagogu pieredzi mazo pirmklasnieku audzināšanā un mācīšanā iepazīsies skolotāji no Daugavpils un Rēzeknes rajonu un pilsētu, Ludzas, Krāslavas un mūsu pašu rajona skolām. Viesu vērtēšanai ir sagatavotas atklātās stundas un nodarbības abās Līvānu vidusskolās, bet darbs apvienotajās klasēs būs redzams Riebiņu vidusskolā.

Kopējā apspriedē pedagogi tiek ar republikas skolotāju kvalifikācijas celšanas institūta pamatskolu kabineta metodiķi B. Bērziņu, kura ziņos par vērojumiem skolās, atklātajās stundās, par audzinātāju sadarbību ar skolotājiem, kuri strādā ar pašiem jaunākajiem skolēniem.

Pedagoģiskā zinātniski pētnieciskā institūta līdzstrādniece E. Krastiņa informēs par problēmām matemātikas mācīšanā apvienotajās klasēs. Par darbu

šajās klasēs izteiksies arī Cēsu rajona tautas izglītības nodaļas inspektore A. Ivanova. Gan sešgadīgo bērnu mācīšanā, gan mācību materiālas bāzes pilnveidošanā, gan kabineta iekārtošanā laba pieredze uzkrāta Galēnu astoņgadīgajā skolā. Šīs skolas skolotāja E. Sondore pastāstīs par radošo elementu izmantošanu 1. klasē. Tikšanās paredzēta arī ar citiem pedagoģijas speciālistiem.

M. VITOLA

Viņa mīl bērnus...

Pirmais skolotājs... Atmiņas par viņu saglabājam visu mūžu kā kvēlojošu dzirkstelīti, kā atmiņas par bērniību. So dzirkstelīti Līvānu 2. vidusskolā iedez sešgadīgo bērnu skolotāja Raisa Butlere. Viņa ar pašiem mazākajiem strādā jau piekto gadu. Pašlaik vairs neviens nelauž šķēpus par to, vai bērni jāsāk mācīt gadu agrāk. Sešgadīgo armija ir ieradusies skolās, «okupējusi» labākās telpas, paņēmusi pašus labākos un gudrākos skolotājus.

Sadarbībā ar bērnu vecākiem Raisa Butlere iekārtojusi labu mācību kabinetu, spēļu istabu, jo sešgadīgo klase ir īpaši nozīmīga strukturālā vienība, ļoti svarīgs posms pamatskolas apmācībā. Tāpēc kabinetā viss pārdomāts, ņemts vērā, tas izveidots ar mīlestību. Nodarbības notiek nepieņemst atmosfērā un tik interesanti, ka stunda aizlido nemanot. Bērni uzzina daudz, bet nogurumu nemaz nejut.

Labvēlība un taktiskums tiek likti lietā, pārbaudot katru audzēkņa spējas. Bet aiz visa tā, protams, slēpjas Raisas Butleres pacietīgais darbs, pastāvīgi radošie meklējumi, rūpīga sagatavošanās stundām.

Lielu uzmanību savā darbā skolotāja velta bērnu audzināšanai. Viņa ir cieši pārliecināta, ka ne katrs var zināt un apgūt visu, bet par labu cilvēku jāklūst ir katram. Un viņas audzēkņi atšķiras ar augstu uzvedības kultūru.

Par ilgi neaizmirstamiem svētkiem viņas audzēkņiem klūst dzimšanas dienas, kurām visi gatavojas jau krietni iepriekš: darinot suvenīrus un meklējot la-

bus apsvēkuma vārdus. Tāpēc bērni ar nepacietību gaida dzimšanas dienas, jo tik svarīgi ir saņemt apsvēkumus ne vien no tuviniekiem, bet arī no skolotājas, no draugiem vienklasniekiem. Un katrs mazais zina, ka šī diena obligāti būs laimīga un priecīga.

Šīs klases durvis vienmēr ir atvērtas draugiem: nepārtrūkst sakari ar bērnodarzu, atnāk sešgadīgo brāļi un māsas, lai kaut ko palīdzētu. Bieži iegriežas 8. b klases audzēkņi, kuri palīdzējuši izveidot leļļu teātri. Spilgti un svētdienīgi ir bērnu rīti, kurus Raisa organizē kopā ar Līvānu 1. vidusskolas sešgadīgo pirmklasnieku audzinātāju Valentīnu Vuškārneici. Ar kolēģi viņas strādā ciešā kontaktā, kas labvēlīgi iespaido abu skolotāju darbības rezultātus.

Darbā ar sešgadīgajiem daudz kas ir atkarīgs no skolotāja personības un viņa pedagoģiskās meistarības. Raisa Butlere ir cilvēks ar labu dvēseli un mīl bērnu tādus, kādi viņi ir. Viņa saprot mazos, ciena viņu jūtas, viņu rūpes un darbus uzskata par sva-

riģiem. Bērni viņai atmaksā ar savu mīlestību. Patīkami redzēt, kad viņa tiekas ar saviem bijušajiem audzēkņiem, kā priecājas par veiksmēm un cik apbēdināta ir par neveiksmēm. Katru klūmi kopā ar bērnu cenšas izanalizēt, arī palīdzēt.

Sievīšķība, dvēselisks maigums viņā veiksmīgi apvienots ar stingru raksturu, milzīgu darba mīlestību, atbildību par uzticēto lietu. Grietas ticēt, ka Raisas Butleres audzēkņi viņu atcerēsies vienmēr ar siltumu.

Skolotāja ar saviem nākamajiem audzēkņiem vienmēr cenšas iepazīties jau laikus.

Tāpēc arī šogad, 21. martā pulksten 10.00 viņa gaidīs bērnus, kam līdz šī gada 1. septembrim paliks seši gadi un kuri neapmeklē bērnodarzu. Nākamās skolēnus gaida iepazīšanās ar skolu, ar skolotājiem. Arī koncerts.

L. LIPINIKA,

Līvānu 2. vidusskolas direktora vietniece

ATELA: Raisa Butlere ar saviem audzēkņiem.

V. MOROZA foto

AICINĀJUMS

visiem rajona pionieriem un skolēniem

PIEDALĪSĪMIES LIDZEKĻU VĀKŠANĀ, LAI UZBOVĒTU PIEMINEKLI
«BĒRNI — KARA UPURI»

Taņas Savičevas vārds mūsu zemē ir kļuvis par simbolu fašistiskā terora un kara laikā bojā gājušajiem bērniem. Mēs ikviens zinām drausmīgo traģēdiju par mazo Leningradas meiteni, kura blokādes laikā pārdzīvoja neizmērojamas ciešanas — gan badu, gan to, ka cits pēc cita bada nāvē meitenes acu priekšā aizgāja bojā viņas tuvinieki. Meiteni no fašistu ielenktās pilsētas gan izveda, taču glābt viņu vairs neizdevās. Bada un ciešanu novājināta, Tana 1944. gada 1. jūlijā nomira Gorkijas apgabalā Satku rajona slimnīcā. Satku zemē viņa palika uz mūžiem.

Kad mēs uzzinājām, ka Satkos nolemts uzstādīt pieminekli «Bērni — kara upuri», ikvienā mūsu skolas I. Indrānes vārdā nosauktās pionieru vienības pulcīnā izskanēja priekšlikums — piedalīsimies līdzekļu vākšanā šī pieminekļa būvē.

Otdien notika visas vienības līnija. Vienības padomes priekšsēdētāja Sanita Lepere izteica mūsu visu domas — strādāsim, lai arī mūsu līdzekļi ir neliels devums pieminekļa, kas vēlreiz atgādinās ikvienu kara postu, uzstādīšanā. Viņas aicinājumu atbalstījām vienbalsīgi. Un nolēmām jau šonedēļ pat rast iespēju nostrādāt vienu dienu savā saimniecībā, kur nopelnītos līdzekļus pārskaitītu uz Satkiem. Tā būs pirmā, taču ne vienīgā diena.

Aicinām visus rajona pionierus un skolēnus piedalīties līdzekļu vākšanā monumenta «Bērni — kara upuri» būvē. Satkos, solidaritātes tirdziņos nopelnīto naudu pārskaitiet uz kontu Nr. 700202 pēc adreses: Gorkijas apgabals, rajona centrs Satki, pieminekļa «Bērni — kara upuri» būvēšanai.

Rožupes astoņgadīgās skolas I. Indrānes vārdā nosauktās pionieru vienības pionieri

Tikšanās pie „Apaļā galda” * Tikšanās pie „Apaļā galda”

Nevis darbošanās šķietamību, bet — konkrētu galarezultātu!

J. VUCENS

Lai īstenotu PSKP stratēģisko kursu uz mūsu valsts sociāli ekonomiskās attīstības paātrinājumu, aktivitāte tevorojami jāpalielina Tautas deputātu padomēm — tautas sociālistiskās pašpārvaldes galvenajam posmam. Ir ļoti svarīgi pastiprināt padomju darbību darba lauku masu mobilizēšanā to uzdevumu risināšanā, kas virzīti uz visu iespēju labāku izmantošanu iedzīvotāju vajadzību un pieprasījuma apmierināšanā. Ar šādu vadmotīvu — «Ciemu padomes pārkārtošanās apstākļos» — rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejā vienā no marta pēcpusdienām uz sarunu pulcējās deputāti — vadoši ciemu un rajona izpildkomiteju darbinieki.

J. VUCENS, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs:

— Pārkaršanās nav zinātne, tas ir mūsu šodienas obligātais darbs. Pārkaršanās pirmām kārtām nozīmē ikvienā vietā ikkatram ražīgi strādāt, censties, lai ar mazāku cilvēku skaitu, ar tām pašām iekārtām panākt iespējami augstāko darba ražīgumu. Vietējām padomēm jāorganizē pārkaršanās, bet, lai to veiktu, ir stingri jāceļ padomju loma, konkrēti — ciema izpildkomiteju priekšsēdētāju loma. Savā ciemā viņam ir jāstāv augstāk par kolhoza priekšsēdētāju vai sovhoza direktoru, un šo augstāknostāšanos var panākt tikai ar savu darbu un autoritāti, ar savas personības spēku iedarbojoties uz ciema ekonomisko un sociālo dzīvi.

Cik tālu tomēr ikdienā ciema izpildkomiteja stāv no saimniecības ikdienas, rāda kaut vai šāds piemērs. Kolhoza «Dzintars» fermā no ierindas izgāja ūdens sūknis, govis ilgi stāvēja nedzērušas. Vai pie mūsdienu tehnikas parka, kāds tas ir ikvienā saimniecībā, iespējams nevarē-

A. SLOBODJERS

ja ūdeni lapiem vienkārši pievest? Tas taču tik elementāri. Savu vārdu te varēja teikt ciema padomes lauksaimniecības pastāvīgā komisija un izpildkomiteja. Taču tās, iespējams, par notikumu šo nemaz nezina, jo laudis šādos gadījumos nemaz nav radušies griezties pie tautas varas vietējiem pārstāvjiem. Iznāk absurda situācija: tautas vara ir, bet savas tiesības neizmanto.

A. SLOBODJERS, Preiļu sarkaru mezglā priekšnieks, rajona Tautas deputātu padomes sociālistiskās likumības un sabiedriskās kārtības sargāšanas pastāvīgās komisijas priekšsēdētājs:

— Ar savas komisijas darbu cenšamies vairāk iziet tautā. Rīkojam izbraukuma sēdes. Piemēram, Aglonā uz to ieradās vietējie vadītāji, skolu direktori. Vietējā pastāvīgo komisiju uzmanība tiek vērsta uz to, ka starp Jaunaglonas 58. PTV audzēkņiem, kuri nedzīvo kopmīnēs, bet dzīvo kļos, ir daudz likumpārkāpēju.

Notika kopīga sēde ar tautas kontroles rajona komiteju un partijas rajona komitejas partijas komisiju. Izskatījām kolhozu «Zelta vārpa» un «Vārkava» darbu smērvielu un degvielu ekonomijā. Komisijas sēdes notiek regulāri reizi ceturksnī.

Būdam rajona padomes deputāts 73. vēlēšanu apgabalā, bieži ierodos kolhoza «Sīlkalns». Lūk, pirms trijām dienām biju uz vēlēšanu pieņemšanu vietējā izpildkomitejā. Tās priekšsēdētāja griezās ar lūgumu palīdzēt sagādāt ugunsdrošos kļeģelus dažu sabiedrisko ēku remontam. Darīšu visu, kas manas spēkos, lai izpildītu arī kolhoza lūgumu. Viena no attālakajām rajona saimniecībām vairākus gadus pēc kārtas nevar iegādāties autobusu. Iesniežu deputāta pieprasījumu rajona agrorūpnieciskajā apvienībā. Parūpējos, lai vēlētajiem vairs nebūtu sūdzību par telefona sakariem ar Rīgu.

M. LITAUNIECE

Mans viedoklis ir šāds: nepieciešams biežāk tikties ar cilvēkiem. Katrs deputāts varēs daudz izdarīt, ja viņam būs ciešs kontakts ar saviem vēlētajiem.

J. VUCENS:

— Kad Rīgu apmeklēja PSKP CK ģenerālsēdētājs M. Gorbačovs, viņš īpaši uzsvēra, ka kontroles orgāni vienlīdz neko nespēj veikt. Visa tauta ir jāiesalsta kontrolē, jāceļ tautas aktivitāte. Un tas jau arī attiecas uz katru deputātu.

M. LITAUNIECE, Stabulnieku ciema izpildkomitejas priekšsēdētāja, Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāte:

— Gribu pastāstīt par lēmumu sagatavošanu un informētību. Pozitīvas pārmaiņas darbā jūtām. Kaut arī no sākuma bija grūti pierast, ka lēmumā, ko pieņemam ciema padomes sesijā, pirmie divi un pēdējais punkts nebus skaidri lozungi, bet jāskaidro ar konkrētību.

Lēmumu sagatavošana ir cieši saistīta ar ciema iedzīvotāju informētības līmeni. Piemēram, kad gatavojāmies ciema padomes decembra sesijai, novembra beigās pa vietējo radio to izziņojām, kā arī norādījām, ka sesijā par darbu atskaitīsies ciema izpildkomitejas priekšsēdētāja un sekretārs. Lūdzām visus izteikt ierosinājumus, aizrādījumus, tāpat visus aicinājām uz «Atklātās sarunas dienu».

Uz šo sarunu ieradās tikai trīs cilvēki, bet tas mūs nemulsina. Nākamajā reizē tāda notiks atkal, un laudis pie šāda veida tikšanās pieradīs. Kaut līdz sarunai aci pret aci nenonācām, telefona zvanu un priekšlikumu bija daudz. Tie palīdzēja tapt lēmumam. Nevis pašu izdomāto, kā tas bija kādreiz agrāk, bet gan atbilstošam konkrētām ļaužu vēlmēm.

Piemēram, tika izteikts priekšlikums ciemā iekārtot otru sadzīves pakalpojumu punktu, jo esošais Dravnieku bija par tālu Stabulnieku iedzīvotājiem. Tel-

V. GERTMANIS

pas šim punktam jau atrastas.

Kad sesija ir notikusi un pa radio sniegta informācija par lēmumu, telefona zvani atskan atkal. Jūtama cilvēku interesēšanās, aktivitāte. Tomēr ne katrā vietā ir radio, bet informācija jānovada līdz ikvienam. Praktizējam uzstāšanos darba kolektīvos, piemēram, brigāžu sapulcēs. Runājam ļoti konkrēti. Par maz ir nolemt, piemēram, ka ciema labeķārtošanā ikvienam ir jānorādā tik un tik. Ir jānorādā, kas kuram jāveic.

Kāpēc joprojām vāji strādā pastāvīgās komisijas? To pasivitāte ir deputātu kļūdainas izvētošanas sekas. Piemēram, viens un tas pats deputāts ir sociālistiskās likumības un sabiedriskās kārtības sargāšanas pastāvīgās komisijas priekšsēdētājs, reizē arī brīvprātīgo kārtības sargu vienības priekšnieks, kā arī vada žūpības un alkohola apkaršanas komisiju. Kā pastāvīgās komisijas priekšsēdētājs viņš varētu noklausīties gan par kārtības sargu veikumu, gan par žūpības apkaršanu. Taču —

lai viņš klausās pats sevi? Tāpat arī ar lauksaimniecības komisiju, kuru vada galvenais zootehniks. Ja šīs komisijas priekšgalā būtu cits deputāts, viņš no galvenā lopkopības speciālista varētu pieprasīt stingru atskaiti, izmantot visas savas komisijas priekšsēdētāja pilnvaras. Tomēr arī nespeciālistu nevar likt komisijas priekšgalā.

V. GERTMANIS, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sekretārs:

— Mūsu darbu šajā ziņā stipri ierobežoja procentuālo rādītāju nepieciešamība: vajag tik un tik speciālistu, tik un tik strādnieku utt.

E. KOKORITE, Saunas ciema izpildkomitejas priekšsēdētāja:

— Atbilstoši «no augšas» norādītajiem procentiem, vajag ievēlēt traktoristu par komisijas priekšsēdētāju, mēs viņu arī ievēlam. Bet viņš tik tikko uz sa-

PĀRKĀRTOŠANĀS: VISIEM UN VISUR!

Kad cilvēks paliek nomaļus

Interese par to, kas tad īsti notiek Suvarova kolhozā, nerādās vienā dienā un pat ne nedēļā vai mēnesī. Jau rudens pusē redakcijā pamanījām, ka tieši no šīs saimniecības sākam saņemt arvien vairāk dažādu signālu par nebūšanām. Tiesa, ne visas sūdzības apstiprinājās, dažās bija acīmredzama vēlēšanās personīgi izrēķināties. Liela daļa ziņojumu bija anonīmi. Taču kopumā izveidojās iespējams, ka saimniecībā situācija ir nelabvēlīga. It īpaši lopkopībā, no kurienes līdz redakcijai aizskanēja visvairāk neapmierinātu balsu.

Un tā — kopā ar partijas rajona komitejas lauksaimniecības nodaļas instruktoru Grigoriju Višņakovu un rajona agrorūpnieciskās apvienības zootehniku Silviju Repšu devāmies uz Suvarova kolhozu. Dīemžēl ar priekšsēdētāju Grigoriju Krasovski todien tā arī neizdevās satikties. Sarunā piedalījās un pa lopkopības objektiem mūs izvadāja kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāre K. Zabalujeva.

Izrādās, par to, kas un kā ziņots redakcijai, sekretāre jau zināja. Cilvēki paši informējuši. Tāpēc arī mūsu pirmais jautājums, vai pareizāk sākot lūgums, bija sniegt situācijas skaidrojumu. Tātad — Bikovas slaucamo govju novietne. Par to, ka nevar un nevar saremontēt un sakārtot mēslu transportieri. Būtišķā tur darbs pāris dienām. Bet remonts ievilcies. Kāpēc? Izrādās, ka nav deju. Kamēr mežā

izgriezīs balķus, kamēr izvedīs, kamēr sagriezīs... Vismaz pāris dienas jāļauj apžūt, neliks tak transportieri galīgi slapjus.

Tāds bija skaidrojums. Likumsakarīgi, ka šāda jautājuma nostādne radīja nelielu izbrīnu — vai tad kolhozā nebija ne mazākā krājuma, pat no tā saucamās neaizskaramās rezerves? Izrādās, izmantots viss līdz pēdējam deļai galam. Būvēti šķūņi, remontētas fermas. Daudz kokmateriālu vajadzējais, lai paglābtos no lielajiem saliem.

Telktajam var piekrist, var arī nepiekrist. Mūsu brauciena mērķis nebija analizēt nodrošinājumu ar būvmateriāliem. Atklājās cits aspekts kolhoza dzīvē — atbildības trūkums par uzdoto iecirkni un pienākumu. Faktā, ka ziemas laikā apstāties transportieris, nav nekā pārsteidzoša. Tā nav arī neparedzēta avārija, jo metāla detaļas stipri izdeldējušas transportiera koka sastāvdaļas. Situāciju varēja paredzēt un laikus tai sagatavoties. Acīmredzot, neviens pirms lopu ziemošanas sākuma nebija īsti pārlicinājies, vai transportieris izturēs. Ne zootehniķi, ne fermu mehāniķi.

Tačad par ko citu. Veronika Ušpele ir viena no divām kopējām, kuras strādā Ornišu nobarojamo cūku fermā. Ja nemērā šīs sievietes gadus (sen jau varēja mierīgi atpūsties), kā arī darba apstākļus. var tikai apbrīnot spēku, izturību un pacietību, ar kādu viņa jau septin-

padsmīto gadu vārda visticšākajā nozīmē cinās pa Ornišu fermu. Un pilnīgi saprotamas ir pretenzijas, kādas kopēja izvirza kolhoza lopkopības speciālistiem un saimniecības vadībai. Biešu smalcinātājs un barības maisītājs gan ir, taču tā te vienīgā mehanizācija. Nem tik rokā jābūtu, spainī. Arī korpusā barību tikai ar ķeras palīdzību var nogādāt. Bet pēdējais piliens pacietības kausā ir apkures katls. Tas bija paredzēts ekspluatācijai ar šķidro kurināmo. Pašlaik kurina ar briķēm un malku. Telpa piedūmota un piekļūpusi, jo vilkme dūmavadam ir zema, nelīdz arī ventilators.

Tā es te karāju. Jau ceturto gadu remonts nav bijis. Cīņā priekšnieku un zootehniķu manā laikā nomainījies, ne saskatīt. Sākumā vismaz nosarka, kad es visas nebūšanas liku priekšā. Tagad tikai pieraksta uz lapinas un — sveiki. Partijas sekretāre gan bieži ierodas, bet viņa tak krāsni neizmanto un transportierim motoru nepieliks.

Tā sūrojas Veronika Ušpele. Un piebilst, sak, varētu jau arī klusēt, nomest cūkēdiena spainus un aiziet. Tikai tad balsi paceltu cūkas, varētu koncertu priekšniecībai sarīkot. Bet lopīņi jau nav vainīgi...

Mums paskaidroja, ka situāciju ir mēģināts uzlabot. Fermā norīkotas strādāt divas kopējas. Lai būtu vieglāk. Un pašas vien vainīgas, ka nenākot pie cūkām reizē, bet gan viena no rīta, otra vakarpusē. Varētu darbus sadalīt, tad abām būtu vieglāk.

Samērā dīvains risinājums, vai ne? Vēl jo vairāk tāpēc, ka lopkopju kadru jautājums Suvarova kolhozā nav nemaz tik spīdošs. Liela daļa no strādājoša-

jiem jau pensijas vecumā vai tuvu tam. Jauniešu fermās maz, bet saimniecībā nav īsti domāts arī par to, lai viņu būtu vairāk.

Uztrauc, ka daudzu lopkopju attieksme pret saviem pienākumiem nav tik godprātīga, kādu to vēlētos redzēt saimniecības vadība. Kolhoza valdes sēdē rāta kāda jauna slaucēja par to, ka slikti kopj telīnus, liels ir to krišanas procents. Sieviete tā arī aizgāja mājās pārlicināta, ka nav vainīga. Sak, zootehniķi nepamanīja, veterinārārsti nepalīdzēja... Bet galvenokārt tieši slaucēja ir atbildīga par teļu saglabāšanu, par to, cik laba un pienīga govš izaug no kuslā radījuma. Protams, grēkazi var atrast vienmēr. Taču tieši kolhoza vadībai vajadzētu ieinteresēt (morāli, bet visvairāk — materiāli) lopkopjus strādāt godprātīgāk un bez ierunām simtprocentīgi izpildīt savus pienākumus.

Atcerējos Ornišu fermas cūkopes Veronikas Ušpeles teikto: «Ja mani noliktu darbnīcās kaut vai par sargu; tad šie tur vis kārtis augām dienām nespēlētu. Visus ar slotu iztrenkātu...». Tik dziļš un patiesas sašutums skanēja padzīvojušās sievietes balsī.

Zēl, ka Ušpeles un viņai līdzīgo čaklo un nenogurstošo darba darītāju vārdi aizskan garām kolhoza priekšsēdētāja ausīm. Kam gan citam, ja ne viņam nāktos būt galvenajam saimniekam un kārtotajam, kura rīkojumus visi speciālisti izpilda ātri un bez kavēšanās? Kam gan citam vajadzētu būt labākajam padomdevējam, pie kura kolhoznieki nāktu pēc palīdzības.

Pagaidām cilvēki palikuši ārpus redzesloka.

L. STRODE

Iedarbība

„Kvalitatīvu pienu — ik kannā!”

Materiālā, kas ar šādu virsrakstu mūsu laikrakstā bija publicēts šī gada 5. februārī, rakstījām par to, ka vairākos rajona ciemos individuālais sektors piegādā nekvalitatīvu pienu. Kritiķa bija adresēta arī Rožkalnu ciema iedzīvotājiem. Uz kritisko materiālu esam saņēmuši Rožkalnu ciema izpildkomitejas priekšsēdētāja S. KALVANA atbildi.

Tajā teiktas, ka kritiskais raksts izskatīts ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sēdē. Uz to bija uzaicināta piena savācēja M. Kancāne. Ziņojumu sniedza par lopkopības produktu sagādi atbildīgā zootehniķe V. Kusina. Izpildkomitejas sēdē noskaidroti tie iedzīvotāji, kuri piegādā nekvalitatīvu pienu vai arī lej to netiros traucos. M. Kancāne atzina, ka viņa maz uzmanības pievērsusi kvalitātes kontrolei.

Sēdē nolemts ar iedzīvotājiem organizēt pārrunas un brīdināt viņus, ka nekvalitatīvs piens turpmāk netiks pieņemts. M. Kancāne norādīta rūpīgāk kontrolēt, kādu pienu piegādā iedzīvotāji, regulāri noteikt tā tauku saturu. Turpmāk reizi ceturksnī ciema izpildkomitejas darbinieki kopā ar kolhoza «Dzintars» speciālistiem rīkos pārbaudes.

E. KOKORITE

M. AGURJANOVS

A. GAVRILOVA

L. JAKOVĻEVA

M. MIHAILOVS

sijām ierodas, nemaz nerunājot par komisijas darbu.

J. VUCENS: — Acīmredzot, atbilstoši laika garam arī šajā «atlasē» pēc anketas datiem nepieciešamas izmaiņas.

V. GERTMANIS: — Varbūt par šādu komisiju darbu, kuras vada attiecīgo nozaru speciālisti, varētu noklausīties rajona izpildkomitejas sēdē? Pieredze tomēr rāda: ja komisiju vada attiecīgās sfēras darbinieks, rezultāti ir labāki. Piemēram, rajona padomes rūpniecības, celtniecības un transporta pastāvīgās komisijas priekšgalā ir uzņēmuma direktors A. Sedvalds, lauksaimniecības komisiju vada Pelēču ciema izpildkomitejas priekšsēdētājs P. Gavars. Abas tās darbojas ļoti labi. Ko nevar teikt par divām citām rajona padomes komisijām, kuras vada ierindas strādnieki, kas izvirzīti atbilstoši nepieciešamajiem procentuālajiem rādītājiem. Bez tam strādniekiem grūtāk savākt priekšniekus, arī ar laiku viņiem knapāk. Tomēr komisijas jāveda arī ierindas darba darītājiem, to nevar darīt tikai «titulētās personas». Tāpēc komisiju vadītāju kandidātūras jāizvēlas ļoti rūpīgi, nemot vērā katra kompetenci un aktivitāti.

M. AGURJANOVS, Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs:

— Tiesām, komisiju vadītāji jāizvēlas ļoti pārdomāti. Piemēram, pilsētas komunālās saimniecības un labiekārtošanas komisiju vada deputāts, rajona izpildkomitejas dzīvokļu un komunālās saimniecības nodaļas vadītājs. Ne sevišķi veiksmīgs savienojums. Tāpat bija, kad sociāliskās likumības un sabiedriskās kārtības sargāšanas komisiju vadīja rajona iekšlietu daļas priekšnieka vietnieks. Pareizi izveidotai un vadītai komisijai ir visai liela nozīme.

Viel pirms gadiem bija daudz sūdzību par dzīvokļu sadales ko-

misiju. Nu tās sastāvs mainīts. Ieviesta kārtība uzskaitē, apmēram 50 cilvēki, kas bija nelikumīgi uzņemti rindā uz dzīvokļiem, no sarakstiem izsvīroti. Jau otro gadu strādāt šajā jautājumā kļuvis vieglāk.

Visās komisijās jābūt cilvēkiem, kas pie lietas pieiet stingri, pārzina likumus.

Lēmumu izpilde — galvenais, pēc kā vērtē deputātu darbu. Praksē esam pārliecinājušies, ka grūti panākt to lēmumu izpildi, kas uzlikta daudziem veicējiem. Piemēram, Preiļos iztīrīt novadgrāvi no katlu mājas līdz SCO likts četrām organizācijām. Nevaram panākt, lai to izdarītu.

Laikam vēl ilgi izjutīsim aizgājušo gadu sekas. Sociālie un kultūras objekti tika pieņemti ar nolaidēm. Rezultāts? SCO būvēja bērnu dārzu «Pasacina». Rīkoja kanalizācijas sistēmu līdz pilsētas kolektoram. Spēka pietika to aizvadīt tikai līdz Česu ielai. Un tā šīs iestādes netīrie ūdeni plūdo pa šo ielu. Savā laikā ekspluatācijā bez labiekārtošanas darbiem, par kuriem šodien, acīmredzot, jau «aizmirsts», tika pieņemts tirdzniecības centrs. Ceļot desu ceļu, saraknātas divas ielas. Tās palika nesakārtotas, un ceļu pieņēma vispār bez pilsētas saimnieku klātbūtnes. Labiekārtošanas jautājumi ik gadus tiek trīs — piecas reizes izskatīti, taču organizācijas plānoto nepilda. Ar nelielu izņēmumu — siera rūpnīca, sakaru mezgls, remontu un celtniecības pārvalde.

J. VUCENS: — Domāju, sasēdināsim visu uzņēmumu vadītājus autobusā, manā un mana vietnieka M. Mihailova klātbūtnē apbraukāsim visas viņu saimniecības, un — lai kaimiņš izsakās par kaimiņu. Aprīlī. Pēc mēneša braucieni atkārtosim. Piedevām palūgšim vietējos kinoamatierus, lai uzfilmē, ko parādīt aktīva sanāksmē. Manuprāt, šāds paņēmieni būtu pietiekami iedarbīgi.

M. AGURJANOVS: — Sogad strādāsim Komjauņatnes, Leņina, Rēzeknes ielu labiekārtošanā.

Visai pasīvi ir pilsētas iedzīvotāji. Pilsētas labā četras dienas neviens nav nostrādājis. Sanāk ja nu pa dienai. Pasīvas arī ielu komitejas.

A. SLOBODJERS: — Nedēļa, divas, un ūdens plūdis pa visu pilsētu. Katru pavasari šķendējamiem par dīķiem uz mūsu ielām. Bet pašlaik neredz, ka no sniega būtu atbrīvota kaut viena kanalizācijas aka.

M. AGURJANOVS: — Komunālo uzņēmumu kombināts uzskata, ka visu, kas saistīts ar ūdeņiem, nodevis ūdenssaimniecības un kanalizācijas pārvaldei. Bet tā turas pie savas pārliecības, ka par palu ūdeņiem viņiem nav nekādas daļas.

E. KOKORITE: Pērn saņēmām 28 vēlētāju priekšlikumus. Cilvēku labklājība augusi, visi dzīvo pārticīgi, tāpēc priekšlikumi skar tieši sociālo sfēru. Kritisks stāvoklis pie mums ar ceļiem. Piemēram, Jaunsētās ne ar mašīnu, ne ar zirgu neiebraukt, pienu no šējenes var paņemt tikai sausākās vasarās. Tā nav neizdarība. Mums trūkst materiālu, kaut arī rajona izpildkomiteja esam lūgusi iedalīt grants karjeru. Dzeržinska kolhozā nav ar ko sakārtot nevienu ceļu.

Kādreiz ciema ļaudis sūrojas par sliktu maizi. Ko es, deputāte, ciema izpildkomitejas priekšsēdētāja, varu atbildēt kombainierim, kurš pēc tveicīgas garas darba dienas rudzu plaujā man jautā, kāpēc viņam nav iespēju vakariņās paēst garšīgu rudzu maizi. Pa kuru laiku viņa plāvums līdz veikalam ir nonācis sapostīta, negaršīga klumča veidā?

Lūk, ja šos jautājumus atrisināt nevaram, mūsu autoritāte neglābjami zūd.

Mūsu ciemā kluba celtniecība no šīs piecgādes plāna tika izsvītrota... Vai tas ir normāli, ka uz kolhoza gada pārskata sapulci kolhozniekiem bija jābrauc uz Preiļu kultūras namu? Vai mūsu jauniesus nevilina kaimiņu saimniecību kultūras iestādes?

Sliktā stāvoklī ciema veikali.

J. VUCENS: — Jautājums par kluba būvēšanu jāpārskata mums rajonā vēlreiz. Perspektīvā būs iespējams atrisināt arī jautājumu par domlīta šķembu piegādi ceļiem.

M. AGURJANOVS: — Sava karjera nav arī Preiļiem.

J. VUCENS: — Vainojami jūsu priekšgājēji par tālredzības trūkumu. Ir iespējas jau pašlaik šo lietu nokārtot.

A. GAVRILOVA, rajona izpildkomitejas instruktoru organizatoriskās nodaļas vadītāja:

— Ciemu izpildkomiteju priekšsēdētāji kopumā strādā labi, bet brīžiem sevi nemāk sadalīt: vai nu visu dara paši, vai visu uzliek deputātiem. Tomēr priekšsēdētājam vairāk jābūt cilvēkos.

Sogad, vērtējot ciemu sociāliskās sacensības rezultātus, nems vērā arī saimniecību rādītājus. Šis gads raksturīgs arī ar to, ka visos ciemos stingrāk ķerušies pie labiekārtošanas. Ir katrā vietā plāni.

Izstrādājot lēmumu projektus, vēl vairāk jāuzklausa cilvēki.

Aizmirsta darba forma — deputāta pieprasījums. To var iesniegt kolhozam, ražošanas objektam arī par plāna neizpildīšanu, ne tikai par sociālās nozīmes vajadzībām.

M. MIHAILOVS, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks:

— Pārkarotānos daudzli saprot kā visa vecā iznīcināšanu. Taču runa ir par darba metožu

un stila pilnveidošanu, konkrēti — bu un lietīškumu. Pārkarotānos paredz veselumu kompleksu lielu, globālu pasākumu, tā paredzēta ilgstošam laikam. Taču jau šodien jābūt ieviestam pašam galvenajam — darba disciplīnai, ražīgumam, atbildībai. Ļoti daudzi tikai plekārtojas pārkarotāšanai.

L. JAKOVĻEVA, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas instruktore:

— Ko nozīmē pareizi izraudzīts vadītājs, redzam ar Preiļu izpildkomitejas piemēru. Pedējos gados tā ievērojami uzlabojusi darbu, aktivizējušies deputāti.

Daudz pozitīva: kontroles stundas, deputātu dienas, konkursi ir Livānu pilsētas izpildkomitejā. Šī pieredze būtu jāpārņem arī citur.

V. GERTMANIS: — Sodienas sarunā noskaidrojās daudz kas derīgs un interesants. Jābūt lielākam informētībai gan iedzīvotāju vidū, gan arī pieredzes apmaiņai pašu padomju starpā. Jo ne visas padomes vēl strādā atbilstoši prasībām.

Formālisms valda daudzu vietējo komisiju darbā, tās nepilnīgi izmanto savas kontroles funkcijas pieņemto lēmumu izpildē. Vairbūt nav izraudzīti istie deputāti, vairbūt vāja augstākstāvošo organizāciju kontrole? No 740 vietējo padomju deputātiem 321 ir partijas biedri un kandidāti. Bet par nesasniedzamu mērķi kļuvis, lai partijas organizāciju sekretāri celtu komunistu — deputātu aktivitāti, partijas sapulcēs nenoklausās deputātu atskaites.

Paldies šīs dienas tikšanās dalībniekiem! Šī saruna dos impulsu risināt jautājumu par vēlēšanu sistēmas demokrātisma padziļināšanu, par deputātu efektīvu darbu.

Tikšanās «Pie apaļā galda» materiālus apkopojā

L. RANCANE
J. SILICKA foto

Paātrinātos tempos

Preiļu rajona patērētāju biedrības vajadzībām ceļ divus arkveida angārus — noliktavas. Elektroiekārtu montāžas darbus šeit labi veic Latvijas kooperatīvās celtniecības montāžas republikāniskā tresta Daugavpils pārvietojamās mehanizētās kolonnas meistara un brigādiēra Ričarda Labecka vadītās kolektīvs. Ik dienas viņi pārsniedz izstrādes normas par 34 — 40 procentiem.

Šī draudzīgā kolektīva locekļu — montāžas strādnieku Sergeja Hramcova, Aleksandra Sorokina, Staņislava Pitkeviča, tēva un dēla Fjodora un Jurijs Ketolovu darbs ir teicams. Kvalitatīvi viņi uzstāda elektriskos gaismas ķermeņus, spēka līnijas, montē saliekamās metāla sastatnes, kā arī veic citus elektroiekārtu montāžas darbus.

Rajona patērētāju biedrības priekšsēdētāja vietnieks celtniecības jautājumos Jānis Leitāns, raksturodams Ričarda Labecka vadītās elektromontāžas brigādes darbu, slavēja strādniekus par viņu izveicīgumu, augsto profesionālo meistarību, cenšanos veikt darbu tikai labā kvalitātē un laikus. Viņš piebilda, ka šīs arkveida noliktavas tiek ļoti gaidītas. To nodošana ekspluatācijā ļaus uzlabot noliktavu saimniecības ražošanas kultūru, paplašinās izmantojamās noliktavu platības par vairāk nekā 400 kvadrātmetriem.

Jāuzteic lietišķā atmosfēra, kāda izveidojusies starp pasūtītāju un darbuuzņēmēju — Daugavpils pārvietojamo mehanizēto kolonnu. **Z. BURIJS**

Skolu dzīve

Mazo matemātiķu olimpiāde

Februāris un marts rajona skolās ik gadus nāk ar daudzām olimpiādēm gandrīz visos mācību priekšmetos.

No 15 rajona skolām labākie trešo klašu matemātiķi pulcējās uz olimpiādi Preiļu 1. vidusskolā. Olimpiādes mērķis bija raisīt bērnos interesi par matemātiku, sekmēt viņu intelektuālo aktivitāti, attīstīt bērnu spējas novērot, analizēt, kombinēt, koncentrēt uzmanību, paškritiski pārbaudīt dažādus paņēmienus, veicināt jauno risinātāju prātu un gribas attīstību, vienlaicīgi sagādājot gandarījumu par veikto.

Rakstveidā bija jārisina vairāki uzdevumi. To lielākā daļa risināma, balstoties uz matemātikas zināšanām. Taču dažam uzdevumam, lai iegūtu pareizu atbildi, bija nepieciešams kāds speciāls paņēmieni vai paša pieredze. Olimpiādes materiālam bija raksturīgs galvenokārt matemātisks un loģisks saturs.

Par teicamu darba veikšanu varēja iegūt 26 punktus. So vērtējuma nesāņma neviens skolēns. Par labākajiem matemātiķiem rajonā uzskatām skolēnus, kuri ieguvuši pa 20 — 22 punktiem. Te jāmin G. Vucāns (Agļonas vidusskola), J. Skutelis, U. Blaževičs, I. Rivāne, I. Briš-

ka, L. Seržāne (Preiļu 1. vidusskola), L. Kampāne (Aizkalne) un I. Skrodere (Rožupe).

Turpmāk matemātikas stundās lielāka vērība veltāma galvasrēķiniem, pareizai matemātisko terminu lietošanai, pareizam atrisinājuma pierakstam un darba kultūrai.

A. VILCANE,
Preiļu 1. vidusskolas skolotāja

Ar apsveikumu — uz fermām

Neparastāk nekā citus gadus Starptautiskās sievietes dienas atzīmēšanai šogad posās Gailišu astoņgadīgās skolas skolēni. Kad visas klases bija šiem svētkiem sagatavojušas priekšnesumus, notika to atlase. Pašdarbnieki, kam bija labākās uzstāšanās, sniedza koncertus Rušonas padomju saimniecības Gailišu nodaļas Caicu un Antonišķu fermās, gūstot lielu atzinību.

Laukkopības strādnieces un nodaļas pārvaldes darbinieces skolēni ar dziesmām, dejām un dzejas lasījumiem sveica skolā.

Labākie pašdarbnieki bija S. Zaģorska, I. Mežinska, J. Upeņnieks. **L. SILA**

Laikmets un progress

Izdevniecības «Avots» sērijas «Laikmets un progress» pirmsākums datējams ar 1982. gadu. Šīs sērijas izdevumi kompleksi popularizē sabiedrisko zinātņu, dabaszinātņu un tehnisko zinātņu sasniegumus. So populārzinātnisko grāmatu autori iepazīstina lasītājus ar svarīgākajām dabas, sabiedrības un domāšanas attīstības likumsakarībām, parāda zinātniski tehniskās jaunrades metodes, risina problēmas par zinātnes jaunāko sasniegumu ieviešanu ražošanā un visās sociālās dzīves jomās.

Sērija «Laikmets un progress», kura ātri vien ieguva lasītāju atzinīgu novērtējumu, aizsākās ar A. Zukovas grāmatu «Mikropasaules konstruktori», kurā savdabīgā dialogu un monologu — interviju formā stāstīts par Latvijas PSR Zinātņu akadēmijas Organiskās sintēzes institūta kolektīva problēmām un sasniegumiem, sadarbību ar citām mūsu zemes radniecīgajām iestādēm un ārzemju firmām. Savukārt O. Morozs grāmatā «Harmonijas meklējumi» meklē līdzības starp zinātnisko un māksliniecisko jaunradi, jo daudzi zinātnieki teorētiski savas teorijas centušies veidot pēc skaistā likumiem, kaut arī priekšstatī par skaisto dabā gadsimtu gaitā mainījušies.

Nupat kā sērija papildinājusi ar vēl vienu jaunu izdevumu

— Vācijas Demokrātiskās Republikas zinātnieka Valtera Konrāda darbu «Sakarī 2000. gadā», kurš paredzēts visplašākajam lasītāju lokam. Grāmatas autors mēģina rast atbildes uz jautājumiem, kas saistīti ar kabeļu televīziju, lāzeru un stiklšķiedras sakaru attīstību, par iespējām izmantot Zemes sakaru pavadoņus. Interesanta ir rakstnieka iecere par sadzīves sakaru centra izveidošanu, bet par to sīkāk ikviens uzzinās grāmatas «Sakarī 2000. gadā» lappusēs.

Sogad lasītāji vēl saņems A. Siliņa darbu «Uz nākotnes takas», kurā stāstīts par izgudrojumu un atklājumu likteni. Arī šajā grāmatā aplūkota mākslas iedarbība uz zinātniski tehnisko progresu. Pavisam drīz tie, kas interesējas par modernās zemkopības problēmām, varēs iepazīties ar L. Sapovalova grāmatu «Būsim pazīstami — agroelektrifikācija». Autors stāsta par jaunākajiem padomju un ārzemju zinātnieku pētījumiem, atklājumiem, izgudrojumiem, kas jau tiek izmantoti vai gaida ieviešanu. Interesanti varēs tuvāk uzzināt par elektriskajiem mehānismiem, kuri kalpo dārzena audzēšanā, iirdina augsni, ravē dīgstu un pārsteidzošā veidā stimulē to attīstību un augšanu.

G. SMITE

KA MŪS APKALPO?

Organizējam sadzīves pakalpojumu kooperatīvu

Istenojot Komunistiskās partijas un mūsu valdības lēmumus, rajona īpaša vērība tiek veltīta sadzīves pakalpojumu tālākai attīstīšanai, levdarjami paplašinājušies šo pakalpojumu apjomi. Sajā darbā iesaistījušies rajona uzņēmumi, organizācijas un saimniecības — neatkarīgi no to pamatražošanas un specializācijas.

Taču ļaužu prasības netiek apmierinātas pilnīgi. Iedzīvotāju apkalpošanas uzlabošanai ir vēl levdarjamas rezerves: pilnīgāk izmantojot pensionāru, invalīdu, pēcdzemdību atvaļinājumā esošo sieviešu, kā arī pilsonu palīdzību, kuri vēlas no darba brīvā laikā sniegt iedzīvotājiem sadzīves pakalpojumus.

Sajā nolūkā mūsu rajona sadzīves pakalpojumu kombinātā paredzēts izveidot sadzīves pakalpojumu darbinieku kooperatīvu. Šī kooperatīva biedri varētu sniegt iedzīvotājiem tos pakalpojumus, pēc kuriem ir vislielākais pieprasījums. Piemēram, mūsu rajonā šāda kooperatīva rūpju lokā varētu būt dzīvokļu iekšējā apdare un remonts, malkas zāģēšana un skaldīšana, piemājas zemes gabalu un sakņu dārzīņu sakārtošana, automobiļu, motociklu un mopēdu tehniskā apkope un remonts, dažādu metālizstrādājumu izgatavošana, mēbeļu remonts mājās, iemauktu un saku izgatavošana un remonts, laivu, raģavu izgatavošana un remonts, kā arī citi ražošanas rakstura darbi. Jāsniedz arī citi pieprasīti pakalpojumi — jāpieskata bērni, jāaprūpē slimnieki un vecie cilvēki, jānodrošina mašīnrakstītāju pakalpojumi utt.

Kooperatīvā plānots uzņemt galvenokārt tos pilsoņus, kuri nav aizņemti darbā ražošanā: pensionārus, invalīdus, mājsaimnieces, studentus, skolēnus. Protams, no sava tiešā darba brīvā laikā var strādāt arī uzņēmumu, organizāciju, iestāžu un saimniecību darbinieki. Ierobežojumi, ko paredz likums par darbu apvienošanas kārtību, netiek ņemti vērā.

Lai sniegtu atsevišķus pakalpojumus, darbā drīkst iesaistīties, noslēdzot attiecīgu līgumu,

arī kalpotāji un skolēni, kuri vēlas strādāt kā kooperatīva biedri tikai brīvdienu un atvaļinājumu laikā.

Kooperatīvam nodibinoties, tam rodas iespēja iznomāt vai arī bez atlīdzības saņemt lietošanā telpas, vajadzīgās iekārtas un citus piederumus. Kooperatīva darbības uzsākšanai sākotnēji nepieciešamos naudas līdzekļus materiālo vērtību iegādei iespējams iegūt, lūdzot īstermiņa aizdevumu PSRS Valsts bankā vai arī iekasējot no kooperatīva biedriem iestāšanās naudas.

Sadzīves pakalpojumu kooperatīvi darbojas pēc pašatmaksāšanās principa. Kooperatīva biedru kopsapulcēs izstrādā un apstiprina ražošanas, saimnieciskās un finansiālās darbības plānus.

Paši arī nosaka kooperatīva sniegto pakalpojumu cenu.

Kooperatīva biedru izpeļņu nosaka atbilstoši viņu padarītā darba daudzumam un kvalitātei. Kooperatīva biedru darba atalgojumu nosaka pēc likmēm un gabaldarba izcenojumiem, kurus apstiprina kooperatīva kopsapulce.

Sadzīves pakalpojumu kooperatīva biedriem un personām, kuras šeit strādā saskaņā ar darba līgumiem, pilnā apmērā saglabājas pensijas, stipendijas un alga pamatdarbā.

Lūk, šādi ir kooperatīva organizēšanas un darbības pamatprincipi. Sadzīves pakalpojumu kombināta administrācija aicina visus interesētus ierasties uz kooperatīva dibināšanas sapulci, kas notiks 21. martā Preiļos, Kārsavas ielā 4, sadzīves pakalpojumu nama 3. stāvā. Izziņas un paskaidrojumi sakarā ar kooperatīva dibināšanu un iestāšanos tajā tiks sniegti pa telefoniem 22772 un 22073. Var griezties arī personīgi pie rajona sadzīves pakalpojumu kombināta direktora vai galvenā inženiera.

V. VELECKIS,

rajona sadzīves pakalpojumu kombināta direktors

nosauktajā kolhozā «Rassvet». Cīņā ar smēķēšanu izdotos līdzekļus ar uzviņu kompensēs ietaupījums, ko kolhozam dos pārejošas darba nepējas pabalstu izmaksāšana un «pīppaužu» likvidēšana darba vietās.

TASS

Mākslinieki no Rīgas kopā ar Līvānu mājrāzotā, jām apspriež iecirknī darinātās produkcijas kvalitāti.

Cik krāsu prieka rokdarbnieces gados dāvinātā citiem? Sodien Monika Klavinska to saņēmusi atpakaļ — ar ziedu pušķiem.

Pēc cimdiem pazīst adītāju

Līvāniešu adītos cimdus mēs jau pazīstam, tiem pircēju nekad netrūkst. Pēc cimdu raksta un krāsu salikuma varam noteikt arī to adītāju, — tā ražošanas apvienības «Daiļrade» Līvānu iecirkņa mājamatniecēm telca adīšanas un aušanas speciālisti no Rīgas. Soreiz — tautas dāļamatniecības izstrādājumu ražotnes priekšnieka vietnieks H. Seikals, vecākā tehnoloģe L. Steinberga, mākslinieces — cenotājas V. Aļšpure un M. Dzene, kas pagājušajā nedēļā uz iecirkņa darbinieku semināru pabija Līvānos. Mākslinieces izanalizēja šomēnes izaucētos adītos darbus. Nopelumu vai kritiskus vārdus nesapņēma. Tikal dažus praktiskus padomus, ieteikumus, konsultācijas, kā arī idejas turpmākajam.

Ne tikai kvalitatīvajā, arī kvantitatīvajā ziņā līvāniešu veikums piecē. Ikvienš no iecirkņa 70 darbiniekiem ar mēneša uzdevumu regulāri tiek galā, daudzi to pārsniedz. Bet viena no vecākajām adītājām, kurai ir jau 96 gadi un varbūt grūtāk apgūt jaunus rakstus, mūs iepriecina tādejādi, ka tam pašam rakstam cimdus ik reizes izvēlas citu krāsu salikumu, tādejādi radot neatkārtojamu efektu.

Bieži izpildām arī rajona organizāciju pasūtījumus. Ar mūsu iecirknī izsūtām sagāsmā sedzas Riebiņu un Rožupes etnogrāfiskie ansambļi, mūsu austās jostas

jož Preiļu un Līvānu koku dziedātāji. Adām arī trikotāžas izstrādājumus.

Svētku noskaņojumu šim semināram piešķīra konkurss «Mans firmas ēdiens», kas lieku reizi apstiprināja, ka Līvānu iecirkņa mājamatniecēs nav tikai labas rokdarbnieces vien, bet arī prasnīgas kulināres. Konkurssā piedalījās M. Putniņa, A. Cevere, M. Mikulāne, L. Stikāne, N. Romanovska un vairākas citas. Zūrijas komisija bija stingra, tāpēc uzvarētāju izvēlēties nācās ļoti grūti, jo visi darbi pelnīja godalgas. Tomēr Vilmas Vilcānes kārdinoši smaržīgais mīklas groziņš ar brūnajām vāverītēm, sevišķi garšīgie cepumi, krāsainais sviesta ezis un citi gardumi pārspēja pārējos, to autorei nesot pirmo vietu.

Ipašu pateicību izpelnījās Elza Gavriļenko, kura nodemonstrēja divu paraugu galdu klāšanu. Pie viņas klātajiem kafijas un bērnu galdiem — daudzkrāsainiem, dekoratīviem — patīkami būtu piesēsties ikvienam.

Šīs dienas galvenais moments bija «Daiļrades» ilggadējās strādnieces Monikas Klavinskas godināšana lielajā dzīves un darba jubilejā. Jau 17 gadus viņas darbavietā ir mūsu iecirknis. Vispirms viņa auda, bet tagad ada glītus jo glītus cimdus. Arī prot izcept ļoti garšīgu maizi, ar kuru savā svētku dienā, kā nereti ikdienā, cienāja darbabiedrus. Kolektīva apsveikums savukārt izskanēja dziesmās. Uzstājas mūsu vēl tikai nedaudzus mēnešus vecais etnogrāfiskais ansamblis, kurā dzied arī pati gavilniece. Monika Klavinska šolijās vēl nesteigties ar došanos godīgi nopelnītajā atpūtai, bet strādāt. Pār viņas atbildības izjūtu un pienākuma apziņu liecina arī tas, ka tajās reizēs, kad sliktu ceļu dēļ nav kursejuši autobusi (M. Klavinska

Skiet, pat no fotogrāfijas smaržo apetītiģais groziņš, ko cepusi Vilma Vilcāne.

J. SILICKA foto

dzīvo Vanagos), viņa nesot rokdarbus, piecus kilometrus ir gājusi līdz Preiļu — Līvānu šosejai. Lai tikai norādītajā dienā izstrādājumus nogādātu iecirknī. Mēs lepojāmies ar čaklajiem cilvēkiem, kuru austās segas, lakati, adītie cimdi droši vien silda arī jūs. Vai arī priecē uz galda izklāta sedziņa.

Līvāniešu raksti lezaigosies vēl daudzveidīgāk: pagājušo ceturtdien iecirkņa darbinieces brauca uz Rīgu, kur Vēstures muzejā bija dota iespēja aplūkot mākslas fondus un galvenais — nozīmēt daudz veclaiģu adījumu un audumu rakstus. Pat tādus, kuri izmantoti pirms gadiem simts un šodienas skatījumā ir īpaši interesanti.

S. PRIKULE,

ražošanas apvienības «Daiļrade» Līvānu iecirkņa strādniece

Redaktora v. P. PIZELIS

PREMIJA NESMĒKĒTĀJIEM

MOGIĻEVA. Simt rubļu prēmiju gada beigās saņems visi nesmēkētāji, kas arī tie, kas šajā laikposmā atteikties no kaitīgā ieraduma. Tāda pavēle izdota Orlovska vārdā

TV Viļņa

- 19. marts. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Koncertfilma. 10.00 — skolēniem. 10.35 — Atturība — dzīves norma. Dokumentālā filma. 10.55 — Mākslas filma «Inspektors Losevs» 1. sērija. 12.00 un 18.00 — Zīnas. 18.15 — Uzprīe, drošie, veiklie. 19.00 — Uzņēmums: patstāvība un saimnieciskais aprēķins. 19.30 — Mežu ierīcība un reti sastopamo putnu aizsardzība. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filmas «Inspektors Losevs» 2. sērija. 22.45 — Zīnas.
- 20. marts. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Koncertfilma. 10.15 — Mežu ierīcība un reti sastopamo putnu aizsardzība. 10.45 — Dokumentālā filma «Zeme mantojuma». 11.05 — Mākslas filmas «Inspektors Losevs» 2. sērija. 12.10 un 18.00 — Zīnas. 18.15 — Horeogrāfiskas miniatūras. 18.30 — TV — skolēniem. 19.00 — Valsts pieņemšana: problēmas, risinājumi, perspektīvas. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Diskotēka, diskotēka. 0.10 — Mākslas filma «Turku šķēps». 1.35 — Koncerts.
- 21. marts. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Rīta vingrošana. 10.00 — Starptautiskajai rasu diskriminācijas iznīcināšanas dienai. 10.20 — TV — skolēniem. 10.50 — «Vesēliba». 11.20 — Koncertfilma. 12.00 — Nedēļas panorāma (krīviu val.). 12.30 — Sociālisma zemēs. Dokumentālo filmu programma. 13.00 — Klasiskās mūzikas koncerts.

- 13.40 — Pa pārkārtošanās ceļu. Demokrātija un sociālais progress. 14.10 — Bērniem. Cīemos pie pasaku telcēja. 14.55 — Arhitektūra un laiks. 15.45 — Kultūras nama «Inkarasa» dziesmu un deju ansambļa koncerts. 16.15 — VLKJS XX kongresu gaidot. 17.00 — PSRS čempionāts futbolā. «Zaigiris» (Viļņa) — «Dņepra» (Dņeprpetrovskā). Pārtraukumā — ziņas. 18.45 — Dokumentālā filma «Paatrinājums. Rezervju meklējumi». 19.00 — Televīzijas žurnāls «Mūzika». 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filma «Inspektors Losevs» 3. sērija. 22.50 — Zīnas. 23.05 — Ansambļa «Valvorkište» koncerts. 23.30 — Mākslas filma «Meltene ar ģitāru».
- 22. marts. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Rīta vingrošana bērniem. 10.00 — Lelļu teātra uzvedums «Sivēntiņš Ikars». 10.35 — TV — skolēniem. 11.05 — Nedēļas atbalss. 11.40 — Ģimenes žurnāls. 12.20 — Balles deju kolektīva «Vijunas» koncerts. 12.55 — Mākslas filma «Gadsimta sākumā». 14.20 — Dzeļnieces S. Līgutaites-Buciavičienes daiļrade. 14.55 — Folkloras ansambļa koncerts. 15.25 — Multiplikācijas filma. 15.55 — Agrorūpnieciskais komplekss: darbi un laudis. 17.00 — PSRS čempionāts basketbolā vīriešiem. Superfināls. «Zaigiris» (Kauna) — ACSK. Pārtraukums — ziņas. 18.30 — Lietuvas televīzijas uzveduma pirmizrāde. V. Mikolaitis-Putinas. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Uzveduma turpinājums. 23.10 — Zīnas.

INFORMĀCIJA

Aicinām rajona kolhozus, padomju saimniecības, tirdzniecības organizācijas un pilsoņus realizēt savas preces, ražojumus un pārtikas produktus tirgū.

Tiem, kuri vēlas pārdot mājlopus (sīvenus, teļus, aitas u. c.), obligāti jāizņem veterināro ārstu izziņas par dzīvnieku veselību.

Tirgojošām personām vajadzīgas rajona izpildkomitejas finansu nodaļas izziņas (patenti).

Atgādinām: tirgoties ārpus tirgus teritorijas stingri aizliegts. Noteikumu pārkāpējus (pārdevējus, arī pircējus) sodīs.

Ziemas periodā tirgus darbojas un sniedz pakalpojumus no plkst. 7.00 rītā līdz plkst. 16.00.

Vasaras periodā — no plkst. 6.00 līdz plkst. 15.00 — katru svētdienu.

ADRESE: Preiļos. Brīvības ielā 61, telefons 22568. Preiļu kolhozu tirgus administrācija

Izsakām pateicību visiem, kas pavadīja Annu Piķu pēdējā gaitā.

Piederīgie

Tiem, kuriem atvaļinājums pavasarī

Jūrmalas ceļojumu un ekskursiju birojs piedāvā šādas ceļazīmes:

- SOCI — no 2. līdz 12. aprīlim, cena 188 rbļ.,
- ZELTA LOKS — no 14. līdz 28. aprīlim, cena 240 rbļ.,
- SOCI — no 23. aprīļa līdz 3. maijam, cena 221 rbļ.,
- BERDJANSKA (ar atpūtu pie Azovas jūras) — no 5. līdz 19. maijam, cena 240 rbļ.,
- UŽGORODA — no 17. līdz 26. maijam, cena 138 rbļ.,
- SOCI — no 13. līdz 23. maijam, cena 221 rbļ.,
- DUBOSARI (ar atpūtu pie Melnās jūras un Odesas apmeklējumu) — no 14. līdz 28. maijam, cena 240 rbļ.,
- MCHETA — no 15. līdz 30. maijam, cena 250 rbļ.,
- KISLOVODSKA — no 15. līdz 24. maijam, cena 200 rbļ.,
- CELOJUMS PA ARMENIJU — no 18. līdz 28. maijam, cena 263 rbļ.

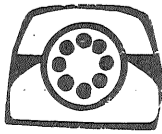
Birojs atrodas Jūrmalā, Majoros, Jomas ielā 72, tālr. 47114. Savlaicīgi iegādājieties ceļazīmes!

Latvijas reklāmas agentūra

MAINA vienstabas dzīvokli Jēkabpils centrā (18 m², ar visām ērtībām, ir lodžija) pret līdzcērtīgu Preiļos (ne augstāk par 3. stāvu). Apskatīt ik dienas Zemgales ielā 7 — 8.

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Преильского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Преиля, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJĀS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 22203, fotokorespondents — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 727 eks. (latv. val. 9 807 eks., krievu val. 3 920 eks.).

1. nos. iespiedokšne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169. Pas. 408.